

На замовлення
Міністерства культури і мистецтв України

Національна кіностудія художніх фільмів
Імені Олександра Довженка

Творче об'єднання „Земля”

Західно – Європейський інститут

Кіностудія „Фрески”

0“15- 0“53

титри Пролог

This is a song of the Wild Steppe,
the harsh windswept stretch of No Man's Land
that forms an uneasy border between
East and West, between Europe and Asia,
between nomad and farmer,
where for centuries the worlds of Christ and Islam
have met to dance the dance of fire and blood...
Two worlds, Cossack and Tatar, Christian and Moslem...
Two worlds divided by faith and the sword...
Two worlds joined by sun and wind and rain...
Two worlds joined and divided by myth...
Listen to the wind, and you will hear
two songs – two clashing versions of the same legend...
The Legend Of The Singing Golden Cradle...

Сценарій та постановка

Олесь Санін

Оператор – постановник Сергій Михальчук

Композитор Алла Загайкевич

Генеральні продюсери Ганна Чміль, Арам Геворкян

у ролях

Вікторія Спесівцева

Андрій Білоус

Назл Сейтаблаєва

Сергій Романюк

Олесь Санін

Ахтем Сейтаблаєв

Ельдар Акімов

Еміль Расілов

Лесь Сердюк

Андрій Середа

татар

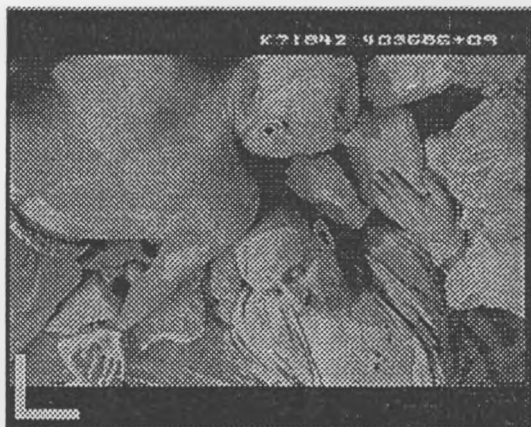

2“30-2“48

І нехай цього хлопчика звать МАМАЙ,-
що означає – «ніхто»
Ні злий дух, ні ворог
не знаючи справжнього імені
не нашкодять йому
і ворог завжди буде переможений

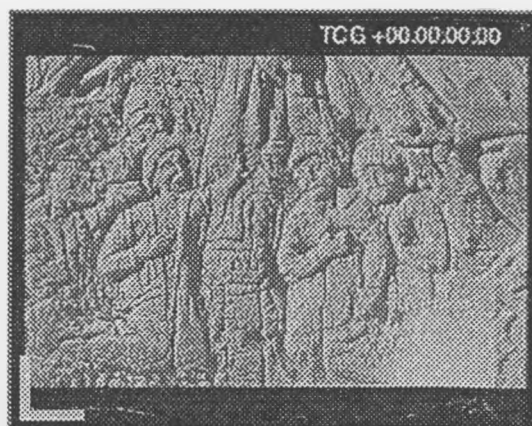
присвячується
Леонідові Осиці
Миколі Буднику

МАМАЙ (ніхто, без імені)

І була страшна і довга війна
Серед них не лишилося нікого, хто міг-би тримати меч у руках.
І ставали вони(воїни, козаки) бранцями (рабами, полоненими)
Золотої Співучої Колиски
полонених (бранців) кидали на каторгу до Білої Скали у таємну
печеру і вхід завалювали камінням...
Вони мали знайти найдорожчий у світі скарб (тотем, цінність,
СВЯТИНЮ) що приносив щастя — Золоту Співучу Колиску

багато хто її (Золоту Співучу Колиску) шукав (хотів дістати), але
усіх спіткало нещастя
Час спопеляв міста і імена героїв, (пройшло багато років) але Біла
Скала все плакала чарівним голосом... (чули голос Колиски)
І хани (царі) боялися йти до Білої Скали самі, а морили бранців,
бо Страшне закляття ховало колиску від недоброго ока,
«хто приходив з серцем нечистим і злою душею –
на того чекали страшні хвороби і він навек втрачав розум».
Хто скаже: «У мене серце чисте і душа світла»?
Ніхто не посміє, – Бог (Аллах) усе бачить, усе знає...

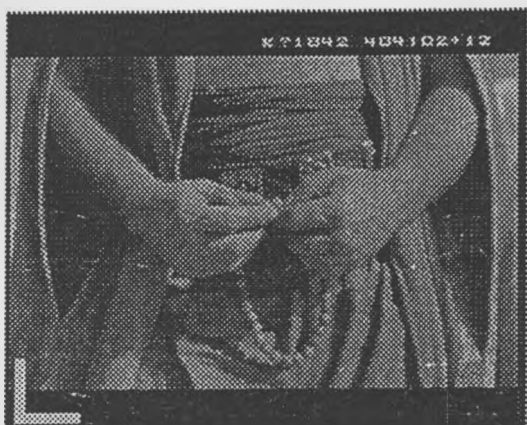
8"06-8"20

Молитва християнська (плач)

Ой ти дубе кучерявий – синочку нерозумний

Де ти голову склав (загинув)

Хто нас з тобою розлучив

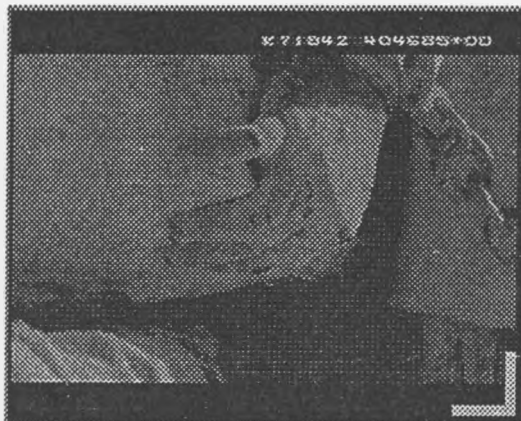
молитва татарина

Аллах милосердний, все на Тебе уповаю
 Не дай пропасти душі праведній (праведному, правовірному)
 Дай ще раз побачити сонце
 Молюся до тебе Всепрощаючий

8"49-8"55

-тримайся братіку
 -ой.болить

-покиньте(не помагайте), краще смерть (померти)
-тримайся братіку

Татар

10"12-10"49

Слухай доню, слухай...розкажу я тобі казку.
Давним – давно жила Мати-Вовчиця Умай. І знайшовся у неї
синок – Есер. І вирис він, багато подвигів звершив, і став великим
батиром. Осідлав він свого коня у далекий похід, у незвіданий
край бо їхав шукати щастя...

11"10-11"43

І Мати-Вовчиця Умай дала йому в дорогу Золоту Співучу Колиску і сказала - „Бережи її синку, у цій колисці велика таїна нашого роду, пам“ять предків наших і доля наших нащадків. Поки співатиме вона, буде жити душа твого роду, а втрапиш її – нещастя впаде на увесь твій рід, і розвіє його немов порох по степу, наче золу від багаття...недай Боже“

11"59-12"14

І зустрів Великий Батир прекрасну доньку хана, і покохали вони одне одного , і була їх любов ясна, наче зорі у небі над степом.

12*20-12*53

На війну їду я мамо, на війну їду я тато,
У смертельний похід вирушаю.
Прощайте браття , прощай сестрице-
На кого вас полишаю?
Чорна хустка (жалоба) вкрила голову моєї матері,-
Підводять коня вороного.
Білий попіл обсипав батькову бороду,(став сідий)-
Сурми кличуть мене одного...

татар

15*42-16*22

ти, вітре вечірній
донеси моєму старшому брату
що лишився за батька мені
від мого серця біль - вістку передай
мої очі перетворилися на ручаї (течуть сльози - нічого не бачу)

моя душа полетіла в глибоку криницю
скажи їм вітре – біда
збулося прокляття Золотої Колиски

укр

16*22-17* 16

Ой та то ж не пили пилили
І не тумани вставали,
Як із землі турецької
Та із віри бусурменської
З города Озова, з тяжкої неволі
Три брати утікали.
Що двоє та брати кінних,
А третій піший-пішаниця,
Що як він чужий-чужениця,
За кінними біжить-підбігає,
На сире коріння
Та на біле каміння
Ніжки свої козацькі-молодецькі посікає,
Та сліди свої кровію заливає,
До кінних братів добігає,
За стременечка хапає,
Словами промовляє:
“Станьте ж, братці, коней попасіте
І мене підождіте,
І з собою на коней возьміте,
До городів християнських хоч мало підвезіте.

Та й нехай же я буду знати,
Куди в городи християнські до отця, до матері доходжати”.

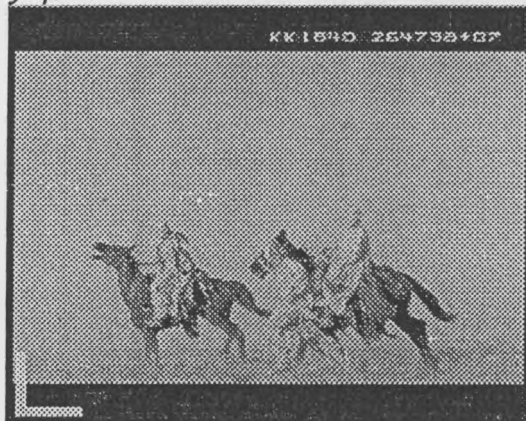
Татар

17*24 -17*43

ти, моя кровиночко(найблища рідня),
сестро моя єдина
чую(відчуваю)-плаче Колиска
накликає біду
але, меч кривавий затупився в руках моїх натовлених
ноги коня мого-зав'язли у трупах ворогів
у цьому брехливому світі
де розшукати тебе (сестру)

укр

17*48-18*14

о І ті брати теє зачували
 Та словами промовляли:
 “Братику наш менший, милий,
 Як голубонько сивий!
 Що ми самі не втечемо
 І тебе не ввеземо,
 Бо буде з города Озова велика погоня вставати,
 То тебе, пішого, в тернах, в мілюсах, в байраках минати,
 А нас, кінних, буде доганяти,
 Стріляти й рубати
 Або живцем у полон завертати.
 Як жив ти, здоров будеш,
 То й сам у землю християнську прибудеш”.

Татар

18*15-18*45

(сестра кличе)

о ,сонце життя моє, світло очей моїх
 доля завязала путами життя і долю
 я стою на на роздоріжжі
 не можу дорогу знайти...
 ...почуй голос мій,
 брате мій середний

REEL 2

Укр

18*49-19*26

○ І ті брати сеє промовляли,
Відтіль побігали.
А менший брат,
Піший-пішаниця,
За кінними братами уганяє,
Коней за стремена хапає
Та словами промовляє
І сльозами обливає:
“Братики мої рідненькі, миленькі,
як голубоньки сивенькі!
Коли ж, братці, не хочете ждати,
Хоч одно ви милосердіє майте:
Назад коней завертайте,
Із піхов шаблі виймайте,
І мені з пліч головку здіймайте,
І тіло моє порубайте,
В чистім полі поховайте,
А звірам і птицям на поталу не оддайте”.

татар

укр

19*48-20*12

о І тії брати сеє зачували
Та словами промовляли:
“Братику милий,
Голубонько сивий!

Що кажеш, мов наше серце ножем пробиваєш,
Що наші мечі на тебе не здіймуться,
На дванадцять частей розлетяться,
І душа наша гріхів довіку не викупиться.
Сього, брате, нігде ізроду не чували,
Щоб рідною кровію шаблю обмивали
Або гострим списом опрощення брали”.

...брат...
...добро(багатство,золото)...
...гріх...
...спис...
...кров...
...брат...
...не чували...
...не чували...

татар

21*07-21*35

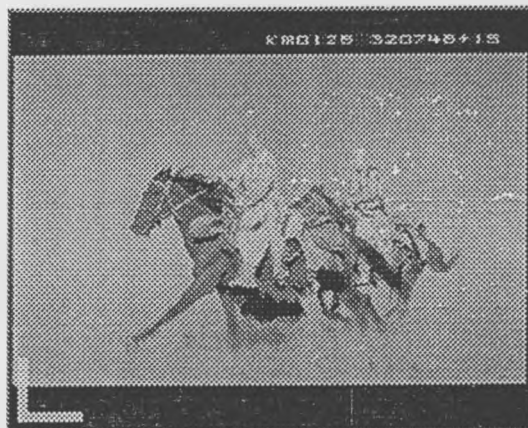
- - І жили вони довго і щасливо. І народилися в них троє синів і одна дочка...скільки разом, порахуй.
- (повторює дитячу пісеньку про п'ять пальців на руці) один зайця впіймав, другий зарізав, третій шкіру зняв... а мені шматочок
- все тобі, все тобі...

УКР

21*49-

○ “Нум, брате, із себе зелені жупани скидати
І червону та жовту китайку віддирати,
А нехай та нехай же він, бідний, знає,
Куди за нами, кінними, утікати”.

22*26-

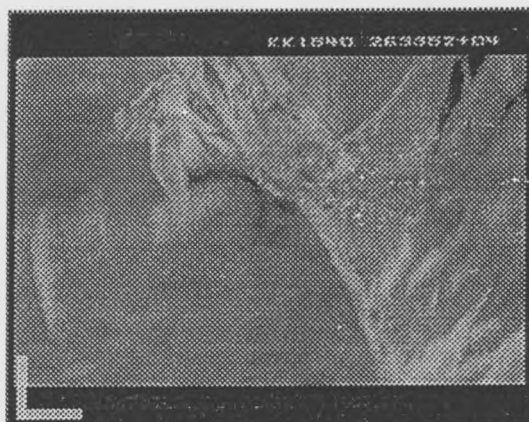
○ Середульший брат мілосердіє має –
○ Терновії віття верхи істинає
І пішому брату, меншому, у предмету покидає.

- Чи подобенство, брате
щоб я добро турецьке на шматки драв
Та меншому брату у предмету давав!
...А як же він жив-здоров буде,
То сам в городи християнські
Без наших предметів усяких прибуде”.

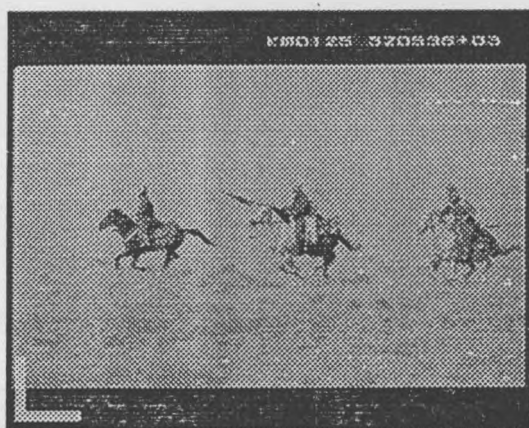
- Братику мій старший, ріднесенький...
Братику милий, голубонько сивий!

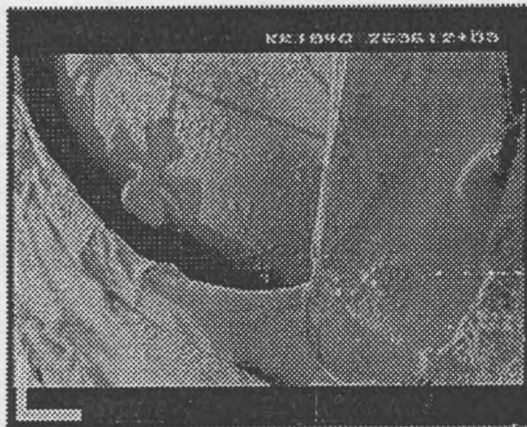
24*12-24*26

○ Отсюди же мої два братики кінних прибігали,
 Терновії віття в тернові стинали,
 А мені, меншому брату, пішому-пішаниці,
 В признаку кидали,
 Щоб же я знав, куди з тяжкої неволі
 В городи християнські
 До отця, до матері,
 До роду утікати.

○
 ○

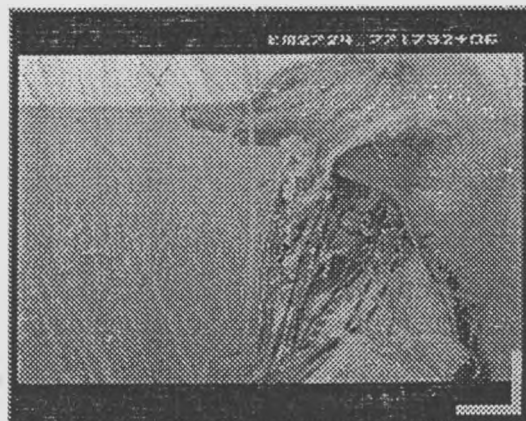
○

○ 25*14-25*30

○

○ Недурно червона китайка по шляху валяє,
Що, мабуть, моїх братиків ріднесеньких
В живих на світі немає.
А коли б же я міг знати,
Чи їх постріляно, чи їх порубано,
Чи живими в руки забрано,
Гей, то пішов би я по тернах, по байраках блукати,
Тіла козацького-молодецького шукати.

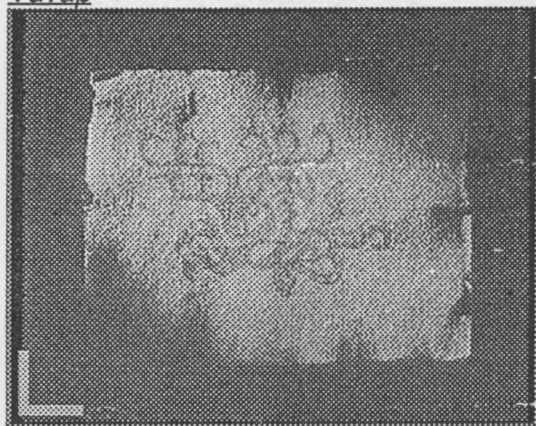

○ Ой не чорная хмара налітала,
Не буйні вітри війнули,
Як душа казацька з тілом розлучалась.
Отоді ж до його вовки-сіроманці находжали
І тіло козацьке-молодецьке жвакували,
І орли-чорнокрильці налітали,
В головах сідали
І чорні очі із-під лоба висмикали;
Ще й дрібная птиця налітала,
Коло жовтої кості тіло обдирала;
Ще й зозулі налітали,
В головах сідали,
Як ріднії сестри, кували;
Ще й вовки-сіроманці находжали
І жовтую кість по тернах, по балках розтаскали,
Попід зелененькими яворами ховали,
Комишами укривали
Та жалібно квилили і проквіляли –
То ж вони козацький похорон одправляли.

Татар

34*17

Орли-чорнокрильці
Вовки-сіроманці
Змій-вогнянії

34*30-34*55

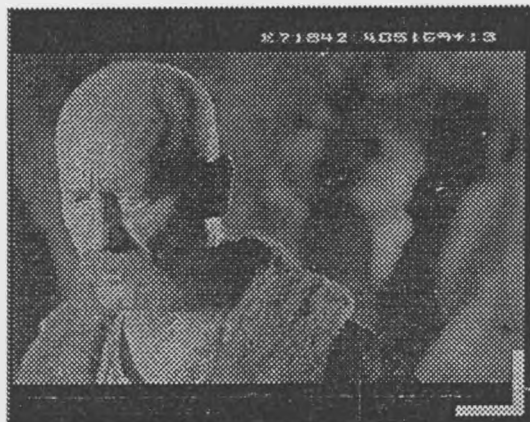
—(1 сура корану)
в ім'я Аллаха милостивого
хвала Господу світів
милостивому, милосердному
царю у День Суду
Тобі поклоняємось і в Тебе допомоги просимо
Веди нас прямою дорогою
Дорогою тих до кого ти був милостивий
А не тих хто під гнівом твоїм
неправедників

Укр

35*06

о Чи не прибуде к нам брат наш менший,
Піший-піхотинець:
Тоді ж на його велике усердіє маю
І всю добичу іскидаю,
А його, пішого, межі коні хапаю.

о Чи не прибуде к нам брат наш менший,
 Піший-піхотинець:
 Тоді ж на його великоє усердіє маю
 І всю добичу іскидаю,
 А його, пішого, межі коні хапаю.

Укр

о То Середульший брат теє зачуває
 Та до свого старшого словами промовляє
 Отож було свого найменшого брата із собою взяти
 Як же він за нами гнався
 На коні прохався
 А тепер уже брате нам свого найменшого
 повік не видати, –
 Уже дев'ятий день минає,
 Як хліб-сіль їв і воду пив...

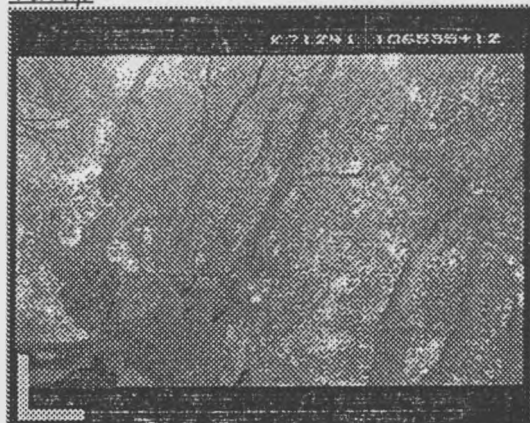
Укр

36*56

○ От колиб наш брат піший-піхотинець сюди придував
От тодіб я усю здобич із коня скидав
і свого брата найменшого, пішого-піхотинця із собою
взяв...

Татар

39 *06

-Веди нас прямою дорогою
Дорогою тих до кого ти був милостивий
І неси свій гнів на неправедників

35*08

Укр

о Що як будемо, брате,
Свого пішого меншого брата підждати,
То буде з города Озіва
Велика погоня уставати,
То буде нас, кінних, доганяти,
То буде нас на три штуки рубати
Або в гіршу неволю живцем завертати,

Татар

39*36

від меча втомилась рука моя
а душа лине до тебе
де мені знайти тебе? (зміст життя і війни)

Укр

39*52

○ Чи не прибуде к нам брат наш менший,
Піший-піхотинець:
Тоді ж на його великоє усердіє маю
І всю добичу іскидаю,
А його, пішого, межі коні хапаю.

40*10

кінь мій зав'яз у трупах ворогів моїх
шукаючи шлях до тебе
в цьому тлінному світі г
де знайду тебе (зміст життя і війни))?

40*30

От колиб наш брат піший-піхотинець сюди придував
 От тодіб я усю здобич із коня скидав
 і свого брата найменшого, пішого-піхотинця із собою
 взяв...

40*52

і ніч накриє ліс і доли
 розсудить час
 життя і смерть в двобої

.....

